Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26146
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Quod autem fecit noe et quae cepit eidem audi scriptu
rem dicentem. Et fecit inquit noe omnia quae cep
pit eidem dr. sic fecit. Scene de locis quae diximus
ad fimum animae tu separata scriptura nihil reu
lit. sed tantum dita tenere. Opportunum eum debetur sup hoc
hebrau ee silentium. de quo sufficient consequentie
ipsius ratio docere. et quia ad spiritale intellegen
tia minus digne poterit aptari. Merito ergo scrip
tura silui de hoc. quae magis narratione nuces in
telleta bur allegoricis coaptet. Verum tamen quan
tum ad necessitatem pluuiarum. et diluuii spectat. nul
lae potuit ta conuenientes et congruae arcae species dari.
quae mutetur summo. uelut tecto quodam in angustiu culm
educto diffundere imbrium ruinas. et imae in aquis. quae
diuitae stabilitate consistens. Ne impulsu uentorum. nec im
petu fluuium. nec inquietudine animae tu. quae intrin
secus erant. aut inclinari possit. aut mergi. Sed hir
omnibus tantae aptae conpositas. obiciunt quidam quaestiones
et pcipue apellet quis fuit discipulus marcionis. sed al
terius heresios. magis quam eius. quam ante gistro sus
cepti inuenitur. Iste ergo dum ad signare cupit scriptae mo
si. nihil in se diuinae sapientiae. nihilque operis sci
spi continere. exaggerat huius modi dicta. et dicit
nullo genere fieri potuisse. tantam breue spatium tot ani